

Analiza wyników oceny parametrycznej Wydziału Lekarskiego CM UMK za okres 2009-2012

Wykaz skrótów i symboli stosowanych w tekście, odnoszących się do kompleksowej oceny jednostek naukowych

GWO – grupa wspólnej oceny

KEJN – Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych

Liczba N – średnia arytmetyczna zatrudnionych pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, w odniesieniu do całorocznego okresu zatrudnienia

Liczba N0 - liczba zatrudnionych pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy niebędących autorami lub współautorami osiągnięć naukowych i twórczych, z wyłączeniem pracowników inżynieryjno-technicznych

Liczba 3N-2N0 - liczba osiągnięć naukowych i twórczych uwzględnianych w kompleksowej ocenie

NZ – nauki o życiu

NZ1M – grupa wspólnej oceny w obrębie nauk o życiu, w której znalazły się wydziały uczelni medycznych, w tym również Wydział Lekarski CM UMK

Po rozpatrzeniu wniosku o przyznanie kategorii naukowej, na mocy decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) z dnia 23.10.2013 r., Wydziałowi Lekarskiemu przyznano kategorię naukową A. Poniżej przedstawiamy szczegółowe wyniki naszego Wydziału pochodzące z systemu teleinformatycznego dokumentującego wyniki kompleksowej oceny jednostek naukowych. Wyniki te opatrzyliśmy komentarzem, który odnosi się do niewrażliwych punktów oceny. Komentarz zawiera pewne wskazówki pomocne dla utrzymania, a jeśli to możliwe dla podwyższenia naszej kategorii naukowej w rezultacie kolejnej oceny parametrycznej.

Oficjalny komunikat z systemu teleinformatycznego

Na podstawie informacji podanych w ankiecie jednostki naukowej przeprowadzono kompleksową ocenę jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostki naukowej w grupie wspólnej oceny (GWO), do której jednostka została przyporządkowana przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych (KEJN) zgodnie z § 16 rozporządzenia. W rezultacie jednostce przyznano cztery odrębne oceny przedstawione poniżej. Informacje uzupełniają dane dotyczące ostatecznej oceny jednostki naukowej w GWO, ilości zatrudnienia, liczby 3N-2N0 oraz wartości ocen jednostki referencyjnej dla kategorii naukowej A i jednostki referencyjnej dla kategorii naukowej B.

Tabela 1. Wartości ocen uzyskanych w kompleksowej ocenie jednostki

Nazwa jednostki		Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu; Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy; Wydział Lekarski	
Grupa nauk		NZ - nauki o życiu	
GWO (grupa wspólnej oceny)		NZ1M (wydziały uczelni medycznych)	
Ocena kryterium I Osiągnięcia naukowe i twórcze	Ocena kryterium II Potencjał naukowy	Ocena kryterium III Materialne efekty działalności naukowej	Ocena kryterium IV Pozostałe efekty działalności naukowej
46.50	827.00	2.09	82.50
Liczba N		233.80	
Liczba N0		6.00	
Liczba 3N-2N0		689.25	
Ostateczna ocena jednostki naukowej w GWO		43.69	
Kategoria naukowa przyznana jednostce naukowej		A	
Numer decyzji		689/KAT/2013	

Tabela 2. Statystyka ewaluowanych osiągnięć naukowych

	Liczba jednostek
Liczba ewaluowanych jednostek naukowych	962
Liczba ewaluowanych jednostek naukowych w grupie nauk NZ - nauki o życiu	233
Liczba ewaluowanych jednostek naukowych w GWO - NZ1M	78

Tabela 3. Jednostki referencyjne

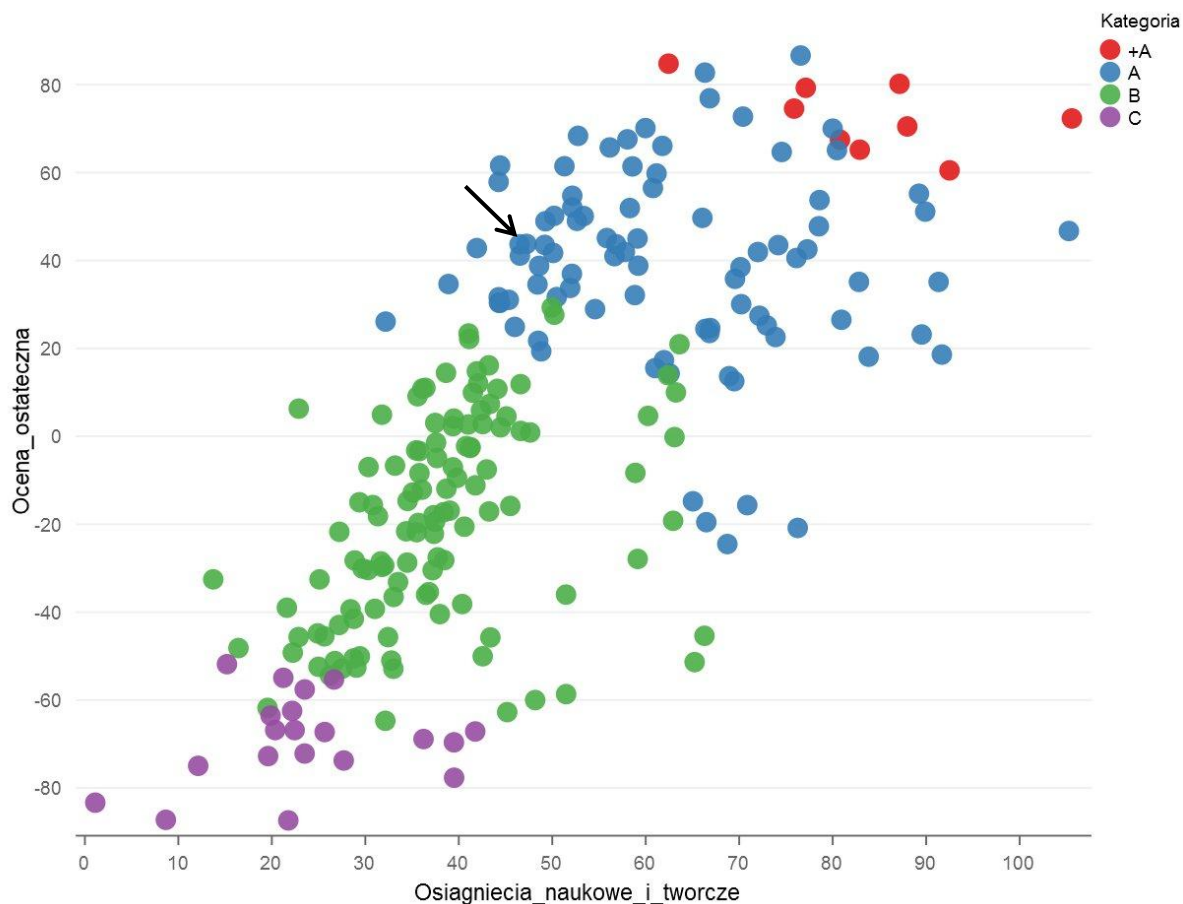
Typ jednostki	Ocena kryterium I Osiągnięcia naukowe i twórcze	Ocena kryterium II Potencjał naukowy	Ocena kryterium III Materialne efekty działalności naukowej	Ocena kryterium IV Pozostałe efekty działalności naukowej	Ostateczna ocena jednostki w GWO
JRA	43.42	863.20	2.73	53.62	29.60
JRB	23.54	464.80	1.47	28.87	-49.92

Komentarz do szczegółowych wyników Wydziału Lekarskiego

Ostateczna ocena Wydziału Lekarskiego była wyższa od ostatecznej oceny jednostki referencyjnej dla kategorii naukowej A, co stanowiło podstawę do zaliczenia Wydziału do kategorii A. Jednocześnie Wydział został sklasyfikowany wśród 25% najwyższej ocenionych jednostek naukowych w grupie wspólnej oceny skupiającej wydziały uczelni medycznych (GWO NZ1M).

Z jednej strony, fakty te dają podstawę do satysfakcji. Jednocześnie jednak w treści decyzji MNiSW podkreślono, że Wydział nie wyróżnia się jakością prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz efektami ich realizacji w porównaniu do innych jednostek naukowych w GWO NZ1M, w stopniu uzasadniającym przyznanie kategorii A+. Skłania to do refleksji nad środkami, które należy przedsięwziąć w celu utrzymania lub ewentualnie podwyższenia kategorii naszego Wydziału w rezultacie kolejnej oceny parametrycznej.

Analizując szczegółowe wyniki oceny Wydziału należy podkreślić, że na tle innych jednostek z GWO NZ1M należy bezwzględnie poprawić wyniki dla kryterium I, czyli „Osiągnięć naukowych i twórczych”. Ponieważ waga tego kryterium dla nauk o życiu (NZ) wynosiła aż 70%, było ono praktycznie przesądzające dla ostatecznej oceny jednostki. Wartość punktowa kryterium I osiągnięta przez nasz Wydział (46.50) była stosunkowo niska, co przesądziło o tym, że znaleźliśmy się na podstawie tego kryterium na dalekim 19. miejscu spośród 24 jednostek GWO NZ1M, którym nadano kategorię A. Dla porównania, pod względem kryterium II („Potencjał naukowy”, waga 5%), Wydział zajął 9. miejsce wśród jednostek kategorii A, pod względem kryterium III („Materialne efekty działalności naukowej”, waga 15%) – miejsce 10., zaś pod względem kryterium IV („Pozostałe efekty działalności naukowej, waga 10%) – wysokie miejsce 3. Niską pozycję naszego Wydziału na podstawie kryterium I widać również na tle wszystkich jednostek ewaluowanych w obrębie nauk o życiu (Ryc. 1).

Ryc. 1. Pozycja Wydziału Lekarskiego CM UMK na tle pozostałych jednostek naukowych ewaluowanych w obrębie nauk o życiu (zaznaczono strzałką). W konstrukcji wykresu uwzględniono kryterium I (osiągnięcia naukowe i twórcze, oś OX) oraz ostateczną punktową ocenę jednostki (oś OY). Wykres pochodzi z projektu fundacji SmarterPoland.pl (<http://glimmer.rstudio.com/sondaze/parametryzacja/>).

Na kryterium I składały się następujące elementy:

- publikacje w czasopismach naukowych
- monografie naukowe
- patenty

Kluczowym elementem były publikacje w czasopismach naukowych. Dorobek publikacyjny, który oceniało Ministerstwo (w liczbie 3N-2N0=689,25) był przyjmowany według punktacji prac. Oznacza to, że wszystkie prace najniżej punktowane, które zostały zgłoszone powyżej przysługującego „limitu 3N-2N0” nie zostały uwzględnione w ocenie.

Warto przyrzeć się wartościom liczbowym oraz strukturze ocenianego dorobku naukowego. Nasz Wydział zgłosił do oceny 414 prac z wykazu „A”, tj. opublikowanych w czasopismach z Listy Filadelfijskiej. Przyjęto do oceny 411 prac. Resztę artykułów Ministerstwo „dobrało” z listy „B”. Tu zgłosiliśmy aż 875 prac, z czego przyjęto do oceny zaledwie 286. To wszystko, co znalazło się powyżej „limitu 3N-2N0”, czyli aż 589 prac, nie miało żadnego znaczenia dla oceny parametrycznej. Innymi słowy, „pod kreską” znalazło się ok. 45% całkowitego dorobku publikacyjnego Wydziału. To 45% było reprezentowane przez nisko punktowane prace z listy „B”. Liczba pracowników niepublikujących (N0) była stosunkowo niska (6) i nie wpłynęła znacząco na pomniejszenie liczby ocenianych prac. Wniosek z tej analizy jest oczywisty – poprawa oceny kryterium I będzie od naszego Wydziału wymagała zmiany proporcji publikacji na korzyść artykułów w czasopismach z Listy Filadelfijskiej. Biorąc pod uwagę tą okoliczność podkreślić należy, że dla całościowego wyniku Wydziału wyrażonego w punktach MNiSW mają zasadnicze znaczenie jedynie te artykuły, które są publikowane w wysoko punktowanych czasopismach z listy „A”, tj. posiadających współczynnik wpływu (IF). „Podbijanie” punktacji za pomocą dużej liczby nisko punktowanych prac nie ma sensu w świetle obowiązujących zasad oceny parametrycznej. Zestawienie 20 jednostek wydziałowych, które wykazały się najwyższą wartością „IF” za opublikowane prace w okresie objętym oceną (2009-2012) przedstawia Tabela 4. Nieco upraszczając można stwierdzić, że jednostki z tego zestawienia w największym stopniu przyczyniły się do wygenerowania najwyższego punktowanego dorobku naukowego, a więc mającego newralgiczne znaczenie dla oceny parametrycznej.

Tabela 4. Ranking jednostek Wydziału Lekarskiego, które w okresie podlegającym ewaluacji jednostek naukowych (2009-2012) uzyskały najwyższą wartość współczynnika wpływu (IF) za publikacje naukowe. W zestawieniu uwzględniono jedynie dorobek publikacyjny, który został rzeczywiście przyjęty do oceny parametrycznej.

	Nazwa jednostki	Wartość IF
1	Katedra Kardiologii i Chorób Wewnętrznych	89.237
2	Katedra Pediatrii, Hematologii i Onkologii	78.096
3	Katedra Medycyny Sądowej	69.756
4	Katedra Chorób Zakaźnych i Hepatologii	69.172
5	Katedra i Zakład Genetyki Klinicznej	47.388
6	Katedra i Zakład Genetyki Molekularnej Komórki	45.891
7	Katedra Biologii Medycznej	42.873
8	Katedra i Zakład Patomorfologii Klinicznej	42.864
9	Katedra Nefrologii, Nadciśnienia Tętniczego i Chorób Wewnętrznych	41.670
10	Katedra i Klinika Chorób Oczu	40.335
11	Katedra Endokrynologii i Diabetologii	30.999
12	Katedra Anestezjologii i Intensywnej Terapii	30.683
13	Zakład Inżynierii Tkankowej	30.201
14	Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej	29.166
15	Katedra i Zakład Histologii i Embriologii	28.581
16	Klinika Transplantologii i Chirurgii Ogólnej	27.679
17	Katedra i Zakład Farmakologii i Terapii	25.175
18	Katedra Położnictwa, Chorób Kobięcych i Ginekologii Onkologicznej	24.877
19	Katedra i Klinika Pediatrii, Alergologii i Gastroenterologii	23.545
20	Katedra Dermatologii, Chorób Przenoszonych Drogą Płciową i Immunodermatologii	19.367

Analizując szczegółowe wyniki naszego Wydziału należy również zwrócić uwagę na zerową liczbę patentów (ocenianych w ramach kryterium I), a także na stosunkowo niską aktywność w pozyskiwaniu środków na badania naukowe ze źródeł zewnętrznych. Ten ostatni element był wprawdzie oceniany w ramach kryterium II o najniższej wadze (5%), lecz nietrudno dostrzec, że dla większości jednostek wydziałowych, zwłaszcza nieklinicznych, z aktywnością w pozyskiwaniu środków na badania wiąże się bezpośrednio możliwość publikowania wyników w wysoko punktowanych czasopismach. Analiza wyników dotyczących tego punktu wskazuje, że w okresie

objętym oceną Wydział uzyskał tylko 22 granty naukowe, co stanowi niewielką liczbę, zważywszy na ponad dwukrotnie wyższą liczbę jednostek wydziałowych.

Opracowanie: Tomasz Grzybowski